

מדינת ישראל
בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים

בפני ועדה שמונתה לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) תשמ"א-1981

בד"מ 4/4/22

בפני המותב :

הגב' מילה גילוטין - יושבת ראש
הגב' ענת כהן-אבואב - נציגת הסתדרות האחים והאחיות
עו"ד אריה רוטר - נציג היועצת המשפטית לממשלה

בעניין :

התובע המשמעותי במשרד הבריאות

הקובל

-נגד-

האח עומר זייד

ע"י ב"כ , עו"ד משה מלכה

הנקבל

דין וחשבון לפי תקנה 16 (א) לתקנות

רקע והליכים עד כה

1. ביום 28/4/22 הגיש התובע הראשי במשרד הבריאות קובלנה נגד הנקבל כשהיא מופנית אל המשנה למנכ"ל המשרד . הקובלנה הוגשה בהתאם להוראות **תקנה 15 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981** . ברקע וכעילת

הדבר צויינה הרשעת הנקבל וענישתו בבית המשפט בגין שורת עבירות של ניסיון הטרדה מינית של קטינה, הכל כמפורט בכתב האישום שהוגש לבית המשפט, בהכרעת הדין ובגזר הדין שצורפו לקובלנה. בהקשר זה נטען כי הנקבל עבר **עבירות שיש עימן קלון** או שיש בהן כדי להראות כי הוא **חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד** [תקנה 15 (4)] וכן התנהג בדרך שאיננה הולמת את מקצוע הסיעוד [תקנה 15 (1)]. בסיום המסמך נתבקשה הוראה לבטל את רישיונו של הנקבל מלעסוק בסיעוד או להתלותו לתקופה קצובה.

2. **תקנה 15** הנזכרת קובעת, בחלקים הרלוונטיים לענייננו, כי :

" המנהל רשאי, בצו חתום בידו, להורות לרשם לבטל רישום של מורשה לעסוק בסיעוד (להלן – הנקבל) או להתלותו לתקופה קצובה, על יסוד קובלנה בכתב שהוגשה לו, אם נוכח כי הנקבל עשה אחת מאלה:

(1) **התנהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד;**

(2)

(3) **גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה במילוי תפקידו;**

(4) **הורשע בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהוא חסר האחריות הדרושה לעסוק בסיעוד;**

(5)

תקנה 16 לתקנות קובעת בחלקים לשייכים לענייננו כי :

(א) **המנהל לא יצווה כאמור בתקנה 15, אלא לאחר שנתן לנקבל הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני וועדה שמינה המנהל, בין דרך קבע ובין לענין פלוני; הוועדה תהיה של שלושה, שביניהם שניים לפחות מורשים לעסוק בסיעוד הרשומים בפנקס כאחיות מוסמכות ומהם אחות מוסמכת אחת לפחות, מתוך רשימה שתגיש לו**

הסתדרות האחיות והאחים בישראל;.....; הוועדה

תגיש דין וחשבון בכתב למנהל.

(ב)

(ג)

3. בהתאם להוראות תקנה 16 מווינו (17/7/22) כוועדה לשמיעת טענותיו של הנקבל

ולהגיש דוח כמתחייב . בישיבת הוועדה שנתכנסה לתכלית זו (ביום 17/7/22)

העלה בא כוחו של הנקבל טענות שנשמעו כמו טענות סף מקדמיות לעניין קיומה

של אשמה ו/או לעניין סמכות הוועדה. לאחר שמיעת טיעונים בעניין זה בעל פה

והשלמות בכתב דחינו את הטענות הללו בהחלטה מנומקת (4/9/22). בדיון

שנקבע להמשך (30/10/22) הודה הנקבל בעובדות כתב הקובלנה ובסעיפי החיקוק

שבה ונשמעו טענות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט כלפיו.

4. עיקרי טענות הצדדים, בתמצית הקיצור, לעניין אמצעי המשמעת :

א. ב"כ הקובל טען להתליית רישיונו של הנקבל **לצמיתות** . הוא עמד על נסיבות

המקרה וחומרת המעשים שיוחסו לנקבל בהתאם למתואר במסמכי ההליך

הפלילי שננקט כלפיו , את חלקו של הנקבל בויזמת הקשר עם הקטינה

ונסיבותיו , והציג תקדים לביסוס דרישתו .

ב. ב"כ הנקבל, מנגד, עמד גם הוא על נסיבות המקרה , הדגיש כי הדברים נעשו

באמצעות מסרונים, כי הדבר לא היה במסגרת עבודתו של הנקבל , וכי אין

חשש שהוא יהווה סכנה למטופליו .

5. לקראת סיום טיעוני הצדדים הצענו לקבל מאת הנקבל את חוות הדעת - ככל

שקיימת כזו בידיו או שיוכל להשיגה - של שירות המבחן , **בעקבות** ריצוי עונש

המאסר שהוטל עליו . זאת על מנת להתרשם מהשפעת המאסר על המשך דרכו.

בהמשך הודיענו ב"כ הנקבל (8/11/22) כי אין בידו חוות דעת כזו ושב והפנה לפסק

הדין ולמה שנאמר בו בהקשר זה.

דיון

6. כתב האישום המתוקן בו הודה הנקבל והורשע על פיו (ת"פ 35407-07-19) בית

משפט השלום באר שבע, הכרעת דין מיום 19/1/20) ייחס לנקבל את שורת מעשי העבירה במסגרת של חמישה אישומים. ברקע הדברים - הפעלת שוטרת של משטרת ישראל כסוכנת שהציגה עצמה ברשתות החברתיות השונות כקטינה בת 13 שנים או בקירוב; במהלך כחודשיים (בין המועדים 30/4/19 - 25/6/19) הנקבל גלש באותן רשתות, התכתב ושוחח עם הסוכנת, עד שנעצר, נחקר והואשם בסדרת האישומים הנזכרת.

7. דומה כי אין מנוס מעיון באישומים בשלמותם וזאת נעשה להלן בהבאת צילום פרקי העובדות שבכתב האישום כמות שהם:

אישום ראשון (פל"א 197897/2019, ימ"ר נגב)

א. העובדות:

1. ביום 30.4.2019 בשעה 17:26 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם באתר טוטאל צ'אט ברשת האינטרנט, וראה את הכינוי של הסוכנת "נטליי". הנאשם פנה לסוכנת, והחל להתכתב איתה. במהלך השיחה בין השניים, אמרה הסוכנת לנאשם שהיא בת 13, והנאשם אמר לסוכנת שהוא בן 25.
2. עוד במהלך השיחה, כתב הנאשם לסוכנת "חמודה כל כך קטנה", והסוכנת השיבה "כון אני קטנה". לאחר מכן, הציע הנאשם לסוכנת לשוחח ביניהם באמצעות סקייפ, והסוכנת השיבה בין היתר "ואם אמא שלי תגלה היא תהרוג אותי". בתגובה לכך כתב לה הנאשם "למה תגלה? את פותחת מול אמא?", "נדבר בסודיות".
3. בהמשך לאמור, ולבקשת הנאשם, שוחחו הנאשם והסוכנת באמצעות סקייפ, בהתכתבות ובוידאו. במהלך השיחה, חזר הנאשם ושאל את הסוכנת לגילה ובאיזו כיתה היא לומדת, וזו השיבה כי היא בגיל 13 וכי היא תלמידה בכיתה ז'. לאחר מכן, חזרה הסוכנת וכתבה שהיא בגיל 13.
4. עוד במהלך השיחה, כתב הנאשם לסוכנת בין היתר "מפריע לך שאני גדול ממך?", "רוצה לדבר וידאו?", "אבל אני כרגע בלי חולצה זה יפריע לך?".
5. ביום 2.5.2019 בשעה 13:41 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקייפ, ופנה לסוכנת. לאחר שהסוכנת השיבה לנאשם, שוחחו השניים בסקייפ, בהתכתבות ובוידאו. במהלך השיחה בין השניים חזרה וכתבה הסוכנת לנאשם שהיא בגיל 13 ושהיא תלמידת בית ספר.

6. במהלך השיחה, התייחס הנאשם לסוכנת התייחסויות תוזרות המופנות אליה, המתמקדות במיניותה, הציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, ~~עשה להצעות~~ והכל כשהוא סבור שטרם מלאו לה 15 שנים, כדלקמן:

19.1.20

א. הנאשם כתב לסוכנת בין היתר "אז אני רוצה להבין את סטרייט או לסבית או דו מינית?", "לפעמים בא לי לנסות דברים מוזרים תלוי במצב רוח ובפנטזיות". הסוכנת השיבה בין היתר "אני עדיין לא בגיל של מה שאתה מדבר", "זה של גדולים", ובתגובה לכך הוסיף הנאשם ושאל אותה "אז את עדיין לא נישקת מישהו?".

ב. לאחר מכן, המשיך הנאשם ושאל את הסוכנת "נו, לא רוצה להגיד לי את הסוד שלך?", "עם מי התנשקת?", ובהמשך אמר לה בין היתר "אז אני אלמד אותך", "אני אתנשק איתך".

ג. הסוכנת כתבה "אי אפשר אתה גדול", והנאשם השיב לה בין היתר "מי אמר שיש גבול או גיל מסויים להתנשק", "נכון, את קטנה כאילו לדברים יותר גדולים, כאילו כמו יחסי מין סקס משהו כזה, אבל נשיקה, נו, בגיל ד' מתנשקים, בכיתה ד' מתנשקים", ובהמשך אמר לה "בסדר, ראינו שיש לך חזה יפה".

ד. בשלב מסויים שאלה הסוכנת את הנאשם מה הוא עושה, והנאשם ענה לה שהוא "משחק", והוסיף בין היתר "תנחשי", "אז מה יש לגברים ואין לנשים?", "אני אגיד? למה את לא יודעת?", "את הזין שלי". בהקשר זה, אמר הנאשם לסוכנת לאחר מכן "רוצה לראות?", "נו, רוצה לראות?".

ה. הנאשם הוסיף ואמר לסוכנת בין היתר "אז את עדיין לא התנשקת עם מישהו?", "ולא גם בחורה?".

ו. בהמשך, אמר הנאשם לסוכנת בין היתר "אני רוצה שתוריד חולצה". הסוכנת סירבה, והנאשם דחק בה באומרו בין היתר "למה? את בלי חזייה?", "נו תוריד, למה מפחדת? גם אני אוריד", "את תעשי מה שאני רוצה גם", "איזה חיוך יש לך, תראי לי את הלשון שלך, וואי את מדליקה אותי, נו, תוריד חולצה".

ז. הסוכנת עמדה בסירובה, והנאשם הוסיף לדחוק בסוכנת באומרו בין היתר "נו, אז תוריד לי שאת חולצת", "בסדר מתביישת, אז אני מבין אותך, אבל למה מפחדת? מה יש לפחד?".

ח. לאחר מכן, הורה הנאשם לסוכנת לעמוד ולהסתובב תוך כדי שהיא מרימה את חולצתה, באומרו בין היתר "תעמדי כי אני התאהבתי את הגוף שלך", "תרימי את החולצה", "תרימי ותסתובבי כשאת מרימה", "מאחורה תרימי גם". הסוכנת נעמדה, והסתובבה תוך כדי שהיא מרימה את חולצתה כך שנחשף חלק מבטנה.

ט. בשלב זה, נראה הנאשם כשגופו מתנועע, והוא עוצם את עיניו ופותח את פיו, ובתוך כך אמר "וואיי", "נטלי". הסוכנת כתבה לנאשם "מה אתה עושה", והנאשם השיב לה "משחק", "בזין שלי", והוסיף בין היתר "רוצה לראות?", "ראית לפני?", "רוצה לראות?".

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

יג. הנאשם אמר לה ב-
"אז מה את חושבת שאת כאילו תהיי חברה עם מישהו, מה אתם תעשו! רק להתנשק?", וזאת כשהוא ממשיך לשפשף את איבר מינו.

יד. הנאשם המשיך ל-
חולצתה, באומרו בין היתר "נו, את הדלקת אותי וברחת! לא ייתכן", "עכשיו אני רוצה לראות אותך בלי חולצה", "אני הורדתי מכנסיים ותחתונים והכל, אז אני לא אומר לך שתורידי מכנסיים, רק חולצה", "את עם חזייה או לא?", "אז תורידי, ממה מפחדת?", והסוכנת סירבה להיענות לדרישותיו.

טו. הנאשם המשיך לדחוק בסוכנת ואמר לה בין היתר "יש לך תמונה בבגד ים?", "נו, אז תעמדי ותורידי חולצה", "אז תראי לי את הבטן וסיבוב אחרון", "לא להתעקש נטלי", והסוכנת עמדה בסירובה להיענות לו.

טז. לאחר מכן, כתב הנאשם לסוכנת "נו מה הרגשת?", "חווייה? מוזר? פה?".

יז. במהלך השיחה, אמרה הסוכנת לנאשם "אבל אם אמא שלי תגלה שאני מדברת איתך? היא תהרוג אותי", "מאיפה אני יודעת אני יודעת שאני קטנה לדברים האלה",

"אני מתביישת אני כבר אמרתי", "אני אמרתי לך אני לא עושה דברים כאלה אני מתביישת ואני גם מפחדת", "לא אני אף פעם לא ראיתי", ואמירות נוספות דומות.

7. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים.

אישום שני (פל"א 218557/2019, ימ"ר נגב)

א. העובדות:

1. ביום 19.5.2019 בשעה 16:26 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקייפ, פנה לסוכנת, והחל לשוחח איתה, בהתכתבות ובידאו.

2. במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, והתייחס התייחסויות חוזרות המופנות אליה, המתמקדות במיניותה, והכל כשהוא סבור שטרם מלאו לה 15 שנים, כדלקמן:

א. הסוכנת שאלה את הנאשם בין היתר "מה אתה חולה", והנאשם השיב "לא, אני ישן", "את מוזמנת". לאחר מכן, הוסיף הנאשם ואמר לסוכנת "נו, את עדיין סקסית שלי?".

ב. בהמשך, אמר הנאשם לסוכנת בין היתר "אז תעמדי", "נו, מתי תוריד חולצה?", "בי יש לך גוף יפה", "את עומדת?", "מה עם הסיבוב? לא עשית סיבוב", "תעמדי, תסתובבי".

3. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים.

א. העובדות:

1. ביום 2.6.2019 בשעה 15:53 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקיפ, פנה לסוכנת, והחל להתכתב איתה. במהלך השיחה בין השניים, חזרה ואמרה הסוכנת פעמיים שהיא בת 13, ומספר פעמים אמרה שהיא "קטנה" או "ילדה", ושהיא תלמידת בית ספר.
2. במהלך השיחה, ניסה הנאשם פעמים רבות לשכנע את הסוכנת להיפגש עמו, והשניים תיאמו להיפגש ביום המחרת. בתוך כך, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, וכן התייחס התייחסויות חוזרות חמופנות אליה, המתמקדות במיניותה, וזאת כשהוא סבור שטרם מלאו לה 15 שנים, כדלקמן:
 - א. הנאשם כתב לסוכנת בין היתר **"אני ילמד אותך איך להיות גדולה"**. הסוכנת שאלה **"ימת זה אומר איך תלמד אותי?"**, והנאשם השיב לה בין היתר **"בסדר דברים שעושים גדולים לחבק לנשק וכדו..."**.
 - ב. בתגובה לכך כתבה הסוכנת לנאשם **"אני לא יודעת זה קצת מלחיץ"**, והנאשם השיב לה **"אבל בשלב מסוים את צריכה לדעת"**.
 - ג. לאחר מכן, שאל הנאשם את הסוכנת **"מה מתלבשת מחר"**, ובהמשך הוסיף בין היתר **"חחחחח אז תביאי איתך"**, **"שורט"**.
 - ד. בהמשך, שאל הנאשם את הסוכנת **"את לובשת חזיה?"**, והסוכנת השיבה **"לא אני עם גוזייה למה אתה שואל"**. בתגובה לכך כתב לה הנאשם **"ומחר עם גוזייה?"**.
 - ה. הנאשם הוסיף וכתב לסוכנת **"ומה עם חולצת ביתספר"**, **"צריך להחליף אחרי ביתספר"**, **"יש לך גופיה חצי בטן או משהו?"**. הסוכנת השיבה **"כן יש לי שאני חולכת לים"**, והנאשם שאל אותה האם יש לה תמונה **"של מה שלובשת לים"**.
 - ו. הסוכנת שלחה לנאשם תמונה בה נראים פריטי לבוש המכונים **"חולצת/גופיית בטן"** ו"שורט ג'ינס קצר מאוד", ובתגובה לכך כתב לה הנאשם **"מחר באה בזה?"**, **"תלבשי את זה עכשיו נראה איך יוצא עלייך"**. הסוכנת השיבה **"אני נכנסת להתקלח"**, והנאשם כתב **"אחרי מקלחת תראי מה לבשת"**.
 - ז. לאחר מכן, שאלה הסוכנת את הנאשם **"שאמרת שתלמד אותי דברים של גדולים"**, **"למה התכוונת"**, והנאשם השיב לה **"נשיקות"**.
3. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים.

אישום רביעי (פל"א 249673/2019, ימ"ר נגב)

א. העובדות:

1. ביום 3.6.2019 בשעה 13:43 או בסמוך לכך, פנתה הסוכנת לנאשם באמצעות וואטסאפ, כדי להודיעו שלא יגיע להיפגש עמה באותו היום. במהלך השיחה בין השניים, חזרה הסוכנת ואמרה לנאשם כי היא תלמידת בית ספר.

2. במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, וזאת כשהוא סבור שטרם מלאו לה 15 שנים, כדלקמן:

א. הסוכנת כתבה לנאשם "אל תבוא היום אני חולה ולא הלכתי לבצפר".

ב. בתגובה לכך, כתב הנאשם לסוכנת בין היתר "מה משנה איתי יעשה לך טוב", "לבוא?". הסוכנת עמדה על כך שאינה חשה בטוב, ולכן אין באפשרותה להיפגש עם הנאשם כפי שתוכנן.

ג. הנאשם הביע כלפי הסוכנת את אכזבתו, וכתב לה בין היתר "פספסת יום יפה", "היה הולך להיות כיף עם חוויות של פעם ראשונה שלך", "ללמד אותך דברים של גדולים", "זה אומר משהו כיף", "בנוסף תלמדי איך מתנשקים", "אם רוצה לשנות דעתך תגידי לי אני יכול לבוא".

3. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים.

א. העובדות:

1. ביום 25.6.19 בשעה 12:08 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקיפ, פנה לסוכנת, והחל לשוחח איתה בהתכתבות ובידאו. במהלך השיחה בין השניים, כתבה הסוכנת לנאשם שהוא "גדול" והיא "קטנה".
2. במהלך השיחה, הציע הנאשם לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני, וכן התייחס התייחסויות חוזרות המופנות אליה, המתמקדות במיניותה, וזאת כשהוא סבור שטרם מלאו לה 15 שנים, כדלקמן:
 - א. הנאשם שוחח עם הסוכנת כשהוא במיטתו ופלג גופו העליון חשוף. הסוכנת כתבה לנאשם בין היתר "אתה כל הזמן במיטה שלך עייף", והנאשם ענה לה "חחח כן רוצה להצטרף?".
 - ב. הסוכנת סירבה בתוקף, באומרה בין היתר "ממש לא", "למה", "נראה לך", והנאשם השיב לה "בלי שטויות", "את תלמדי להיות גדולה".
 - ג. הנאשם דחק בסוכנת וכתב לה בין היתר "אז לא רוצה ללמוד ממני?", "להיות גדולה", "אמרתי לך שנתפגש ילמד אותך", "הסבבה שנראה אותך איך מתנשקת", והסוכנת השיבה "איך תראה אותי מתנשקת", "אני לא עושה דברים כאלה".
 - ד. הנאשם המשיך וכתב לסוכנת "אם אני מנשק אותך מה תעשי?", והסוכנת ענתה לו "אני לא יכולה להתנשק איתך". הנאשם הוסיף ודחק בסוכנת, באומרו "בגלל זה אמרתי אני ילמד אותך", "רוצה?", והסוכנת השיבה בין היתר "לא יודעת זה מלחיץ כזה", "אף פעם לא התנשקתי", "כן אבל אתה גדול ואני קטנה".
 - ה. לאחר מכן, כתב הנאשם לסוכנת "צריך להשקיע בך הרבה", "אין בעיה את תרגישי כמו אישה בסוף", והסוכנת השיבה לו בין היתר "אני לא יודעת מה אני מעדיפה עכשיו אני לא מעדיפה כלום אז אל תלחיץ אותי".
 - ו. הנאשם המשיך וכתב לסוכנת בין היתר "את תעשי מה שאני יבקש ממך בסדר", "אולי לנשק אותי", "תוריד חולצה גם", "את סיקסית נכון?", "אני מפנק אותך".
 - ז. במהלך השיחה כתבה הסוכנת לנאשם "אני לא רוצה שאמא שלי תעלה לחדר שלי", "אם היא תראה שאני מדברת איתך היא תהרוג אותי וגם היא תספר לאבא שלי", ואמירות נוספות דומות.
3. ביום 3.7.19 בשעה 12:53 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקיפ, פנה לסוכנת, החל להתכתב איתה לצורך תיאום פגישה ביניהם, והשניים תיאמו להיפגש ביום 7.7.19.

4. במהלך השיחה, כתב הנאשם לסוכנת בין היתר "הבעיה היתה ההורים שלך ועכשיו הם טסו... אז אין בעיה.. תגידי אני אצל חברה", "תתלבשי כמו סיקסית", "ולא לספר לאף אחד אפילו החברות שלך אסור".

5. ביום 5.7.19 בשעה 15:54 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקייפ, פנה לסוכנת, והחל להתכתב איתה.

6. במהלך השיחה, כתב הנאשם לסוכנת בין היתר "לא לשכוח... אם רוצה גם מחר אני יכול". לאחר מכן, כתב הנאשם לסוכנת "איפה רוצה שאני יבוא?", והסוכנת השיבה "אני גרה ליד הבצפר שלי מקיף רגרי", "תבוא לכניסה ואני יבוא לשם".

7. בהמשך למתואר, כתב הנאשם לסוכנת בין היתר "איזה רחוב הבית ספר הזה?", "זה בית ספר תיכון איך את לומדת שמה?", והסוכנת השיבה "אני עולה לכיתה ח", "נווה זאב".

8. ביום 6.7.19 בשעה 15:54 או בסמוך לכך, "גלש" הנאשם בסקייפ, פנה לסוכנת, החל להתכתב איתה, וכתב לה בין היתר "רוצה נשיקה?".

9. ביום 7.7.19 בשעה 9:03 או בסמוך לכך, פנה הנאשם לסוכנת באמצעות וואטסאפ, והחל להתכתב איתה בעניין הפגישה האמורה. השיחה בין השניים נמשכה לאורך היום, בהפסקות שונות.

10. במהלך אותו היום, בהמשך לתיאום עם הסוכנת, יצא הנאשם לדרכו ברכב מסוג טויוטה מ"ר 30-199-48 (להלן: "הרכב"), ושם פעמיו לעבר בית הספר "יצחק רגרי" בבאר שבע (להלן: "בית הספר").

11. כשהגיע הנאשם לקרבת בית הספר, כתב הנאשם לסוכנת "איפה את", ומיד שלח לה תמונה בה נראה בית הספר.

12. הנאשם המשיך להתכתב עם הסוכנת, וביקש ממנה להגיע לרכב. הסוכנת סירבה, תוך שהיא כותבת לנאשם כי היא נמצאת בפארק הסמוך לבית הספר.

13. לאחר מכן, יצא הנאשם מהרכב והחל ללכת במטרה לפגוש את הסוכנת, עד שנעצר על-ידי שוטרים.

14. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה הנאשם להטריד מינית קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים.

8. הוראת החיקוק בגין כל אחד מהאישומים הנ"ל היתה אחידה:

ג. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15 – עבירה לפי סעיפים 5(א) + 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

9. כאמור, הנקבל הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן דלעיל, והורשע

בהן במסגרת הסדר טיעון (19/1/20). דינו נגזר (20/1/20) ל-7 חודשי מאסר בפועל ; מאסר על תנאי וכן קנס כספי. בגזר הדין הדגיש כב' בית המשפט את חומרת עבירות המְרֻשָּׁתָּת בעידן הזה, ובמיוחד עבירות המין הנעשות באמצעות תווך זה . בית המשפט הדגיש את המסוכנות המיוחדת לקטינים והחובה להגן עליהם :

במציאות המודרנית, על פי רוב, עמלים שני ההורים לפרנסת המשפחה, כאשר ילדים, לרבות ילדים מתבגרים, שוהים לבדם בבית. לאור הנגישות לאמצעי התקשורת האלקטרוניים ולרשתות החברתיות, המאפשרות שיח עם מגוון אנשים אחרים במרחב הווירטואלי, על מערכת המשפט להרים חלקה בהגנה על הציבור, בכלל, ועל קטינים בפרט, מפני הסכנות האורבות במרחב זה, ולהרתיע עבריינים בכוח, המבקשים להשתמש במרחב הווירטואלי כדי לפתות קטינים או קטניות ולפגוע בהם מינית, תוך ניצול תמימותם וחוסר נסיונם.

10. בית המשפט ציין את הנסיבות המיוחדות

המאפיינות את המקרה דנן, שאינן שגרתיות – בין היתר, נסיונות לשכנע את מי שנחזתה להיות קטינה, להיפגש בעולם המעשה; יציאת הנאשם והגעתו פיסית לבית הספר שם אמורה היתה לשהות מי שנחזתה להיות הקטינה; כמו גם, מספרם הגדול יחסית של הפניות למי שנחזתה להיות קטינה (חמישה אישומים שונים), שאף הוא אינו שגרתי ומעיד על עיקשותו של הנאשם ורצונו העקבי והבלתי מתפשר להגיע למימוש פיסית של מערכת היחסים; התחכום בו פעל הנאשם, תוך הפעלת מניפולציות רגשיות ונסיון לבדד את מי שנחזתה להיות קטינה מהוריה ומחברותיה למנוע ממנה מלשתף מן דהוא במערכת היחסים אותה מנסה לטוות עמה – יועמד מתחם הענישה, במקרה דנן, בין 7 עד 17 חודשים מאסר בפועל.

הנסיבות לחומרה במקרה דנן, כפי שפורטו לעיל ובעיקר – נסיונותיו החוזרים של הנאשם להעביר את מערכת היחסים לעולם המעשה – מחייבות, לשיטתו של בית המשפט, ענישה משמעותית ומרתיעה מאחורי סורג ובריא ואינן מאפשרות המרת העונש לריצוי בדרך של עבודות שירות. וזאת גם בשים לב לסעיפי העבירה.

11. עוד ציין בית המשפט את

אישיותו המניפולטיבית של הנאשם, כפי שעולה מעובדות כתב האישום, ביחד עם התרשמות שירות המבחן למבוגרים בנוגע לעיוותי החשיבה בהם מחזיק – מהווים נסיבות להחמרה מסוימת במסגרת המתחם.

יש לזכור, כי הנאשם הוא אדם שהחזיק עד להסתבכותו במשרה בגוף ציבורי (בית חולים); בוגר לימודים אקדמיים לתואר ראשון ואף השתלב בלימודים לתואר מוסמך (תואר שני), כלומר המדובר באדם המעורה בחיי המעשה, המבין את משמעות התנהגותו ואת השלכות מעשיו.

12. במקביל זקף בית המשפט את הנקודות הבאות לטובתו :

לזכותו של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות ; נטילת האחריות מצדו במסגרת הקשר אל מול שירות המבחן למבוגרים ; נכונותו של הנאשם להשתתף בהליך טיפולי.

הכרעה והמלצה

13. בבואנו לשקול את אמצעי המשמעת הראוי לנקבל יש לשים לב במיוחד לאינטרס

המוגן אותו באה חקיקת המשמעת דגן לשרת . **סעיפי החיקוק** שיוחסו לנקבל כמובא לעיל [פסקאות (1) ו-(4) לתקנה 15] עניינם הגנה על **כבוד מקצוע** הסיעוד בשלילת התנהגות שאינה **הולמת** אותו ; וכן, בעבירות שיש עימן **קלון** , כמו המקרה דגן , ומפני **חוסר אחריות** כנדרש לעיסוק בסיעוד. מובן שברקע ההוראות הללו עומד הרעיון של הגנת הציבור מפני בעלי מקצוע בתחום זה שכשלו בהתנהגותם . **מקצוע הסיעוד** מתייחד בקשר הצמוד , האינטנסיבי והאינטימי שנוצר בין המטפל למטופליו . לעיתים המטופל תלוי במטפלו באופן מלא , ולעיתים הוא גם זה שמצוי באופן בלעדי בסביבתו. **מידת האימון** הנדרשת מהמטפל - איש מקצוע הסיעוד - הינה גבוהה ביותר , לעיתים אף מוחלטת . לפיכך הרשעת בעל מקצוע כזה בפלילים , בעבירות קלון ובמיוחד בעבירות מין כלפי קטינים צריכה לעורר מידת זהירות רבה ביותר קודם להשבתו למעגל העבודה המקצועית .

14. נתנו דעתנו לתוכן נימוקי בית המשפט בגזר הדין תוך שימת לב מיוחדת למידת

הרלוונטיות שלהם להקשר המקצועי של הנקבל שלפנינו . בין תכליות הענישה יש לשקול את ההיבט **המניעתי** כאמור מפני הנקבל דגן , כמו גם את ההיבט **ההרתעתי - חינוכי** כלפי אחרים וכן לשמירת תדמית המקצוע בעיני הציבור ומידת האימון בו . **מנגד** ראינו לשקול את מידת הפגיעה הצפויה בנקבל בשלילת יכולתו לעסוק במקצוע בו בחר והשקיע בלימודו מאמץ, זמן ומשאבים . **ב"כ הקובל** סבר כי יש לבטל את רישומו של הנקבל **לצמיתות** מלעסוק במקצוע . הוצגו לנו כמה אסמכתאות משפטיות אך יש לומר מיד כי הללו נסבו על נסיבות שונות ושיקללו שיקולים נוספים שאינם חלים כאן (כמו טענת שיהוי ועוד). לא הוצגו תקדים מתאים שהולם את הנסיבות כאן , ועלינו לנסות לכוון לדעת המחוקק בעצמנו .

15. השאלה ששאלנו את עצמנו היא כיצד ניתן להבטיח, אם בכלל, כי השבתו של הנקבל למעגל העבודה המקצועית לא תסכן את מי ממטופליו נוכח מה שעלה מההתנהלות הפלילית שלו כפי שתוארה בכתב האישום ובגזר הדין. יודגש כי עבירותיו של הנקבל לא נעברו במהלך ביצוע עבודתו אלא במסגרת חייו הפרטיים. לעניין זה סברנו כי ישנה חשיבות בעיון בחוות הדעת של שירות המבחן בנוגע לתקופה שלאחר ריצוי המאסר בהקשרו של התהליך הטיפולי שהוא אמור היה לעבור. בדיון בפנינו הבנו מדברי הנקבל ובא כוחו כי קיים דו"ח כזה (ראה בעמ' 26-28 לפרוטוקול הדיון); הוא יכול היה לשפוך אור על סיכויי השיקום של הנקבל והפחתת הסיכון הנשקף ממנו. עניין זה, מידת הסיכון, מטריד במיוחד נוכח הערת שירות המבחן כפי שהובאה בגזר הדין:

שירות המבחן התרשם, כי לנאשם דימוי עצמי וגברי נמוכים, לצד קושי ביצירת יחסים, דבר המתבטא, להערכת שירות המבחן, בתפיסה מעוותת של מין, מיניות וקשרים בין אישיים.

וכן:

שירות המבחן העריך, כי לא ניתן לשלול מסוכנותו של הנאשם, והמליץ על טיפול לצורך הפחתת מסוכנותו.

למרבה הצער דו"ח כזה לא הובא לעיונו כאמור לעיל. לא הוצג גם כל מסמך מקצועי אחר לעניין הערכת מידת המסוכנות של הנקבל לעתיד. עתידו מבחינה זו נותר מעורפל.

16. בסיכומי של דבר, גם בהיעדר וודאות לגבי העתיד - סברנו כי יש לנהוג בנקבל בדרך מידתית ומאוזנת: **מחד גיסא** יש להרחיקו משורות מקצוע הסיעוד לתקופה משמעותית, על מנת שתינתן לו הזדמנות לטפל בבעיותיו ככל שקיימות לשם הפחתת מסוכנותו; **מאידך גיסא**, אין מקום להוציאו לצמיתות ממעגל העבודה המקצועי כהצעת הקובל. שלילה טוטאלית של סיכוייו לשוב לעבודה בעתיד נראית צעד חריף ובלתי מידתי בהתחשב בכלל הנסיבות.

17. התוצאה היא שאנו ממליצים להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה בת **5 שנים** מיום אימוץ המלצות דין וחשבון זה.

18. נוכח אופי תְּכָנִי ההליך כאן , וההסתמכות על חומרים משפטיים מההליכים הפלילים שהתנהלו בפני בית המשפט השלום , שיתכן שחסו תחת דלתיים סגורות או מגבלות פרסום אחריות (הדבר לא נהיר לנו בשלב זה), דין וחשבון זה לא יפורסם , למעט לנמעניו ולצדדים , בטרם תתקבלנה עמדות הצדדים לעניין זה ותינתן החלטה מתאימה .

ניתן היום, 30/11/22, בהיעדר הצדדים .

הגב' מילה גילוטין - יושבת ראש הגב' ענת כהן-אבואב - נציגת הסתדרות האחים והאחיות

עו"ד אריה רוטר - נציג היועצת המשפטית לממשלה